Lumi és a boszorkány, aki mindig mást főzött

A kert végi boszorkány tökkrémlevest ígér halloweenre, de mindig mást főz, mint amit akar. Mire megjönnek a vendégek, két fazék is rotyog, csak egyikben sincs tökkrémleves.

Halloween délutánján Lumi a kert végébe indult, a boszorkány kis házához. A boszorkány estére tökkrémlevest ígért Luminak és a barátainak, és ilyenkor mindenki visz magával valamit. Lumi egy kosár piros almát vitt.

Lumi már a ház előtt járt, amikor egy hatalmas csattanást hallott.

„Jaj, jaj, jaj!", hallatszott odabentről.

Lumi szíve nagyot dobbant, de odaosont az ajtóhoz, és bekukucskált.

A boszorkány a nagy fazék előtt állt, a fedő a lábánál hevert. A fazékban olyan sűrű lett a leves, hogy a fakanál egyenesen megállt a közepén.

A boszorkány megbökte a fakanalat, de az meg se moccant.

„Na tessék", sóhajtott. „Ebben már a seprűm is megállna."

Lumi kuncogott. A boszorkány megfordult, és meglátta Lumit az ajtóban.

„Csókolom! Mi történt?", kérdezte Lumi.

„Tökkrémlevesnek indult”, felelte a boszorkány. „De híg lett, ezért egy marék rizst akartam beleszórni. Csak megbillent a zacskó, és beleömlött az egész. A rizs megdagadt, a fedő meg lerepült.”

„Ezt a kosár almát a nagymama küldte”, mondta Lumi, és odaadta a kosarat.

„Köszönöm szépen! Akkor kezdjük elölről. Most nagyon figyelek.”

A kamrából hozott egy másik tököt, felvágta, és beletette egy tiszta fazékba.

„Egy kis sárgarépa is kell bele, hogy szép narancssárga legyen”, mondta. Most tényleg nagyon figyelt, a szemét le sem vette a fazékról. Ezért úgy nyúlt bele a zöldséges kosárba, hogy oda se nézett.

Csakhogy nem sárgarépa akadt a kezébe, hanem cékla. Ahogy főtt, az egész leves rózsaszín lett.

„Ki látott már rózsaszín tökkrémlevest?”, sóhajtott a boszorkány. Lehajtotta a fejét, még a kalapja csúcsa is lekonyult.

„Mindig mást főzök, mint amit akarok”, mondta. „Mindenki tökkrémlevest vár, én meg mindig elrontom.”

Lumi a két fazékra nézett.

„Megkóstolhatom, kérlek?”

Belekóstolt a tökös rizsbe, aztán a rózsaszín levesbe is.

„Ez finom! És ez is!”, mondta. Aztán leült a boszorkánnyal a küszöbre, és megkérdezte: „Te mit szeretsz a legjobban a főzésben?”

A boszorkány elgondolkodott.

„Azt szeretem, ha belekóstolok, és meglepődöm”, mondta végül, és egy kicsit elmosolyodott. „Ma kétszer is meglepődtem.”

Ekkor megjöttek a vendégek, a mókus, a róka és a nyuszi. A róka boszorkánynak öltözött, hegyes kalappal.

A mókus diót hozott, a róka egy kosár sült gesztenyét, a nyuszi pedig sárgarépát.

„Végre egy igazi sárgarépa!”, mondta a boszorkány.

Nézte, mit hoztak, aztán a két fazekat, és összecsapta a kezét.

„Tudjátok, mi lesz ma? Meglepetésfazék! Mindenki beleteszi, amit hozott, és senki nem tudja, mi lesz belőle. Még én sem.”

A tökös rizsre ráöntötték a rózsaszín levest, aztán mindenki beletette, amit hozott: az almát, a diót, a répát és a gesztenyét. Lumi fogta a fakanalat, és megkavarta.

Az ablakban töklámpások világítottak, és a fazék rotyogott.

Aztán a boszorkány belekóstolt.

Nem szólt semmit.

Kóstolt még egyet. Aztán még egyet.

„Milyen lett?”, kérdezték a többiek egyszerre.

„Kóstoljátok meg!”

„Diós!”, mondta a mókus.

„Répás!”, mondta a nyuszi.

„Gesztenyés!”, mondta a róka.

„Rózsaszín!”, mondta Lumi, és a fazék körül mindenki nevetett.

Ettek, kóstolgattak, és minden falat egy kicsit más ízű volt.

Amikor már a fazék alját kaparták, a boszorkány elégedetten körülnézett.

„Mindig mást főzök, mint amit akarok”, mondta, de most mosolygott hozzá. „Ilyen boszorkány vagyok, és ez így van jól.”

„Holnap mit főzöl?”, kérdezte Lumi.

„Tökkrémlevest”, felelte a boszorkány, és kacsintott. „Legalábbis annak indul.”

VÉGE

Beszélgessetek róla

A mese végén megkérdezheted a gyermekedtől:

1. Te hogy érezted volna magad a boszorkány helyében, amikor megint más lett a leves?
2. Mit gondolsz, mitől lett jobb kedve a boszorkánynak?
3. Volt már olyan, hogy valami másképp sikerült, mint akartad, és mégis jó lett?

Mesélte Imre Viktor · mesemorzsak.hu · Ezt a mesét és a többit ingyen olvashatod:
mesemorzsak.hu/blog/mesek/halloween-mesek/lumi-es-a-boszorkany-aki-mindig-mast-fozott/